

Jeg håber, at det bliver en sikker sejlads fremover.

Kl. 12:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke, at der er nogen korte bemærkninger, så vi fortsætter i ordfører-rækken. Den næste ordfører er hr. Morten Messerschmidt fra Dansk Folkeparti.

Kl. 12:52

(Ordfører)

Morten Messerschmidt (DF):

Dansk Folkeparti deler fuldt ud visionen om, at vi skal have så meget VE, så meget vedvarende energi som muligt i Danmark. Det gør vi af en lang række årsager, bl.a. det forhold, at energipolitik i stadig stigende omfang bliver et politisk magtinstrument. Vi kan se, hvordan Mellemøsten, som trækker sin olie op af undergrunden, sælger den til Vesteuropa og får store summer for det, investerer disse enorme summer i vores nøglevirksomheder, opkøber store dele af Europas og af Vestens virksomheder og på den måde bruger energirigdommene som en vej ind til vore markeder, en vej ind i vores verden.

Vi kan på den ene side se, hvordan man kan skrue på oliepriserne og på den måde få enorm indflydelse på hele vores verdens stabilitet. Aktiekurser, obligationsrenter osv. er afhængige af, hvordan olieprisen udvikler sig. Og på den anden side kan vi se et Rusland, som også stadig mere fysisk og stadig mere aktivt bruger sin energidominans i Østeuropa til at føre egentlig politik.

Derfor har vi en klar interesse i at blive så uafhængige af disse olie- og energiproducerende lande som muligt, og eftersom vi ikke selv har mange ressourcer at grave op af jorden, er det naturligt at satse på vedvarende energi. Derfor er jeg glad for, at vi har kunnet opnå enighed om et forslag til fremme af vedvarende energi, for der er utrolig mange positive elementer i det her forslag, hvilket både Socialdemokratiets og Venstres ordførere har været inde på tidligere.

Derfor skal jeg alene fokusere på det, som har været Dansk Folkepartis mærkesag eller hovedprioritet i den her lov, nemlig den værdierstatningsordning, som nu bliver indført. Hvor man tidligere, hvis man måtte opleve, at der skulle sættes vindmøller op ved siden af ens ejendom, måtte tåle et ejendomsværditab uden at kunne gøre noget videre gældende, uden at kunne gøre indsigelse gældende, uden at kunne gøre et krav gældende, fordi man var under den grænse, som det siges man må tåle som et led i sam-

fundsudviklingen, så bevæger vi os nu ind i en helt ny tidsalder, hvor de folk, som oplever et økonomisk tab, får det dækket.

Hvis man bliver ramt på motorvejen af en anden bil, får man erstatning for den skade, som skadevolderen har forvoldt. Sådan skal det også være, hvis en, der ønsker at tjene penge på at opsætte vindmøller, forvolder skade på ens ejendom. Så skal man også have erstatning. Det har været vores mærkesag, og det har været vores primære fokus, simpelt hen fordi man er nødt til at skabe en forståelse i lokalområdet for, at der må være fornuft i de her projekter, hvis man skal have de lokale til at acceptere de mange møller, som altså er planlagt til opsætning.

Hvis man ikke kompenserer, hvis man ikke erstatter det værditab, som folk oplever, så er det klart, at utilfredsheden vil brede sig og fortsat være der. Hvorimod man, hvis man behandler folk ordentligt og giver dem de penge, som de har tabt, selvfølgelig også vil vinde langt mere forståelse. Derfor skal man se erstatningsordningen som en banebrydende ny og god ting, men selvfølgelig også i kombination med de andre elementer, der ligger i loven: Den Grønne Fond, som skal genoprette ødelagte naturområder på grund af de her vindmøller, som jeg nok må indrømme er svært at se det skønne i, og en forkøbsret, sådan at folk, der bor inden for 4½ km af møllen, får ret til at købe op til 20 pct. i andel, sådan at de får en direkte økonomisk interesse i, at møllen kommer op. Det tror vi er utrolig positivt.

Men der, hvor den helt store hurdle har været – det tror jeg alle, der har fulgt presseskriverierne om den her sag, ved – har selvfølgelig været i forhold til erstatningsordningen. Derfor vil jeg godt knytte nogle ord til, hvorfor det egentlig er nødvendigt. For der er jo flere, der har været inde på at sige, at hvordan kan det være, at folk, der bor ved siden af en gylletank eller andre ting, ikke skal have erstatning, mens folk, der bor ved siden af en vindmølle, nu skal have erstatning. Der er det helt logiske svar naturligvis, at vi ikke forgylder gylleproducenter med statsmidler. Vi har på vedvarende energi en helt særlig ordning, hvor man trækker penge op af elforbrugernes eller energiforbrugernes lommer og sender dem direkte over i lommerne på dem, der ønsker at bygge vindmøller. Det er det, der hedder PSO. Det er helt klart, at hvis man som vindmølleinvestor accepterer at få en så voldsom positiv særbehandling, så må man også ac-